Published and distributed under permit (No. 761), authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Jersey City, New Jersey. — By order of the President, A. S. BURLESON, Postmaster General.

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ | РІК XXX. | Число 155. | Джерзи Сіті, Н. Дж., пятниця, 7. липня, 1922. | VOL. XXX. | No. 155. | Jersey City, N. J., Friday, July 7, 1922. | THREE CENTS

НАДІЇ НА МИРОВУ ПОЛАГОДУ СТРАЙКУ ЗЕЛІЗНИЧИХ РОБІТНИКІВ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ

ШИКАГО, ІЛЛ., 5. липня. — В кругах провідників страйкуючих робітників зелізничих робітень (шапменів) заповідають, що вони готові до мирових переговорів з власниками зелізниць і до заключення угоди.

Відступ шляхових робітників (трекменів) від страйку ослабив страйкове становище шапменів і відібрав їм охоту до боротьби, особливо з огляду, що в деяких випадках шапмени вертаються до роботи, а в інших випадках знова до зелізничих робітень приймають не юнійних страйколомів.

СТРАЙКАРІ ГОТОВІ ДО МИРОВИХ ПЕРЕГОВОРІВ

ШИКАГО, ІЛЛ., 5. липня. — Б. М. Джуелл, голова страйкуючих шапменів, заявив, що він готовий до мирових переговорів з кимнебудь- хто має повновласть від зелізниць вести переговори із страйкуючими шапменами.

СТРАЙКОЛОМИ В НЮ ІНҐЛЕНД

БОСТОН, МЕСС., 5. липня. — На зелізницях в Новій Англії за кілька днів страйку шапменів вже богато страйкарів вернулось до праці. Також зелізниці наняли вже на місце страйкарів чимало страйколомів.

СКАНДАЛ З ЧУЖИНЕЦЬКИМИ ПАТЕНТАМИ МОЖЕ ПРИЙТИ ПЕРЕД СУД

ВАШИНҐТОН, Д. К., 5. липня. — Опікун чужинецької власности, Томас В. Миллер, предложить ще сього тижня формальне домагання Хемічній Фондації, щоби звернула йому всі німецькі й інші чужинецькі патенти, які їй відпродав Вилсонів опікун чужинецької власности.

Томас В. Миллер заявив, що колиб Хемічна Фондація не хотіла віддати патентів, як се заповів бувший опікун чужинецької власности а тепер президент Хемічної Фондації, Френсіс П. Гарвей, то він завдасть Хемічну Фондацію до Найвисшого Суду Дистрикту Коломбія, згідно з вказівками президента Гардинга.

Основою судової скарги, як кажуть, був би закид обманства при купні 4,600 патентів за дуже низьку ціну.

Опікун чужинецької власности Т. В. Миллер заявив, що не буде відповідати на оборону бувших опікунів, Гарвина і Палмера, котрі кажуть, що заложили компанію і забрали патенти з патріотизму а не для бизнесу.

Люди не інтересовані в сьому патріотичному бизнесі кажуть, що Америка не потребує опирати свого патріотизму на обманстві і бизнесу на чужому добрі і тому підпирають змагання президента Гардинга, щоби змити з Америки се, що сталось за Вилсона, Гарвина і Палмера.

НОВИЙ ВАЖНИЙ ВИНАХІД АМЕРИКАНСЬКОЇ ВОЄННОЇ ФЛЬОТИ

ВАШИНҐТОН, Д. К., 5. липня. — Американська воєнна фльота винайшла спосіб міряння глибини моря при помочі звуків радія.

Сей винахід міряє вмить глибину моря в кождому місці. Його вже випробувано на воєнних кораблях Стуарт в дорозі між Америкою й Европою. Міряно рівні глибини від 2,400 до 2,800 стіп. Вимір одержано завсіди сейчас і докладно.

Сей винахід має велике значіннє для мореплавби і для науки.

ОВЛС ЩЕ НЕ ПРОДАЄ БАНАНІВ

ЯНГСТАВН, Огайо, 5. липня. — Уступивший 1. с. м. мейор міста Джордж Овлс, котрий заповідав, що сього тижня вже буде продавати на торговиці банани, ще раз передумався і рішився пійти на судову дорогу, щоби наново відібрати своє недавнє становище посадника міста Янгставн.

ГАЗЕТНИЙ ПАПІР ДОРОЖІЄ

НЮ ЙОРК, Н. Й., 5. липня. — Деякі фабрики паперу піднесли з днем 1. с. м. ціну газетного паперу з 70 на 75 долярів за тону.

Ся ціна має бути на два місяці.

КАЖУТЬ, ЩО РЕСПУБЛІКАНЦІ ВІДБУДУТЬ СЛІДУЮЧУ КОНВЕНЦІЮ В СЕН ФРЕНСИСКО

СЕН ФРЕНСИСКО, КАЛ., 5. липня. — Деякі провідники республіканської партії роблять заходи, щоби слідуюча республіканська номінаційна конвенція в 1924 році відбулася в Сен Френсиско.

9-ЛІТНІЙ ХЛОПЧИНА ПОСТРІЛИВСЯ ПІД ВПЛИВОМ ДРАМИ В „МУВІЗ"

МИДЛТАВН, Н. Й., 5. липня. — Тутешний 9-літний хлопчина Джордж Моррей пострілився револьвером в голову на виставі в театрі движимих образків (мувинг пикчерз).

Його відвезено до шпиталю, де заосмотрено йому рану в голову. Рана не є небезпечна і він буде жити.

Хлопчина пояснив лікареви, котрий його лічив, що він пострілився підчас образкової драми. Ся драма так була його пройняла, що він ненаше її переживав. А коли прийшла одна трагічна сцена, йому здавалось, що він грає головну ролю, і серед того розгорячення вияв револьвер та вистрілив в себе.

ЗНОВ НАВАЛА ІМІҐРАНТІВ.

До ріжних нюйорських портів, а передусім до Ню Йорку спішили з кінцем червня цілий ряд кораблів з іміґрантами, щоби наспіти і висадити на беріг своїх людий, ще заким замкнеться дозволена законом квота. Наслідком сих перегонів в нюйорськім порті справдішна ґуґа. Число всіх пасажирів, що приїхали в один день, в пятницю, начисляють на 4.000 люда.

Корабельні компанії мають теж інтерес наспіти на час до іміґраційних властий зі своїми пасажирами, бо тепер обовязує закон, що карає перевозову компанію карою 200 долярів за кождого пасажира, привезеного понад приписану квоту.

ПЕРШИЙ РІК ОБМЕЖЕННЯ ІМІҐРАЦІЇ.

30-го червня скінчився перший рік обмеженої іміґрації до Злучених Держав. По так званому трех-процентовому законі для кождої країни признана точна іміґраційна „квота" і понад ту квоту нікого не впускали. Взагалі-ж з усіх сторін світу 355.825 іміґрантам був дозволений вступ в Америку. На ділі, як оповіщає Іміґраційне Бюро в Вашинґтоні, то 14-го червня прибуло лиш 236.724 осіб. Та сей „недобір" припадає лиш на краї західної і північної Европи, головно Німеччину, Анґлію, Ірляндію, скандинавські країни і Австрію, які далеко не виповнили дозволеної іміґраційної „квоти". З другого боку, країни південної і східної Европи перебрали свою міру вже на протязі перших місяців і від півроку вже для них вступ був запертий. Таким способом обмеження іміґрації на практиці замикає дорогу лише іміґрантам з славянських країв, Італії і Угорщини.

БОРОТЬБА З БОЛЬШЕВИЗМОМ В БОЛГАРІЇ.

Конґрес болгарських старшин резерви заложив протест що до політики уряду Стамбулійського. Резолюція закликує старшин станути сильно на перешкоді большевизмови, що загрожує Болгарії.

КІНОТЕАТРИ ПСУЮТЬ МОЛОДІЖ.

Кінотеатри є тими, найбільшими чинниками в американськім життю, що можуть повести справу на зле або на добре. Така є опінія сенатора Маєрса, демократа з Монтани, що говорив на сю тему минувшого четверга в конґресі. Він домагався заведення цензури на кінотеатральні продукції, бо в противнім случаю треба сподіватись, загальної демрализації молодіжи, а відтак здегенерування суспільности.

Сенатор говорив, що театральну кольонію у Голливуд, Кал., дехто уважає за місце розпусти. Між „зорями" у Голивуд є бувші бартендери і танцюристки, що колись працювали радо за 10—20 долярів тижнево, а тепер дістають тисячі. Від сих невиразних характерів нинішна молодіж одержує свою освіту. „Я підозріваю, що наслідком сеї „освіти" маємо стільки злочинів. В театрах представляється неможливо виставие і розтратне життє, яке впливає на молодіж погубно, бо воно — хотячи зазнати того життя — тратить весь свій заробіток, марнує гірку працю. Мині образки не мають найменьшої духової вартости, а деякі є безусловно невідповідні. Бо щож ви бачите в нинішних кінотеатрах? — Ріжні темні сторони життя, неморальні сцени, які впливають на молодіж погубно.

„На образках виступають такі характери, як „Фетти Арбокл", звісний із своїх пияцьких оргій, що спричинили смерть дівчини; в Валентіно, що фігурує тепер яко головна особа в сензаційному розводовому процесі; покійний Віллім Десмонд Тейлор, замордований з якоїсь темної причини. Властителі кінотеатрів і ті, що контролюють сей промисл, чваняться голосно, що лише найбільше неморальні обрзки приносять їм користь".

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

ЩО ПРЕЗИДЕНТ ГОВОРИТЬ ПРО ПРЕЗИДЕНТУРУ.

Промовляючи до своїх земляків у Маріон, Огайо, минувшого вівтірка; президент Гардінг говорив на тему президент Злучених Держав відчуває свій високий уряд:

„Дуже тяжко є бути президентом і бути також остаточно природним і нормальним, еколи, як ти вже вичерпуєш усі свої сили і терпеливість і приходять тобі до помочи твої приятелі з добрими порадами, ти лягаєш вечером спати і думаєш, що світ дальше буде кружляти своїм тором.

„Але коли буря знова повертаєсь, стара історія починається наново. Бачите, воно є так: як всюди гараз — то президент нічого про се не знає; а як лише десь починаєсь неспокій, президент мусить стати першим до роботи.

„Возьмімо примірoм таке: в адміністрації сидить ген. Дейвс, заслуженний син Огая, котрий уложив для вас і для мене буджетову систему правительства. Він примірoм защадить для держави пять міліонів долярів, але мене не скаже про се нічого. Колиж хтось в правительстві стратить тисячу долярів більше, чим було треба, він тоді прийде до мене і буде мені докірати.

„Я повитаю той день, коли я зможу прийти до вас знова і бути звами раз на все. Се є дуже краєна річ бути президентом Злучених Держав і доброю річею є хотіти сього, бо коли вже се осягнеш, переконаєшся, що се є цілком инакше річ".

НАША „НЕЗАВИСИМІСТЬ" — ЯК ЇЇ БАЧИТЬ СЕНАТОР.

Промовляючи на вічу в Ню Йорку в День Независимости, сенатор Авґуст О. Стенлі, з Кентоки, говорив: „Горожанина лищено безпомічним і виставлено його ревізіям і вмішуванню шпигунів навіть в його особистих і родинних відносинах.

„Дуракам дано право наглядати над вінчанием і усталюванням супружі права. Діти мають родитись при федеральній помочі і плекатись під федеральним наглядом.

„Ти не можеш доїти корову без присутности федерального інспектора. Фабрики, банки, канцелярії і мешкання заляті ордами дрібних і великих представників сього опікуючого режіму.

„Ще гірше надходить, бо в конґресі є тепер проекти реґулювати, наглядати, цензурувати або контролювати публичну пресу, публичні заведення, банки, копальні, одіж, кінні перегони футбол, бейзбол, кінотеатри, місця розривки; взагалі всьо, від уродження дитини аж до погребання трупа, і від оперовання зелізницями аж до зносу яєць".

АРЕШТАНТСЬКІ ЗАРОБІТКИ В НЮЙОРСЬКІМ СТЕЙТІ

Нюйорський стейтовий сойм (асемблі) ухвалив новий закон про заробітну плату в стейтових карних установах. Доси арештанти за свою працю одержували пересічно по півтора цента на день. По новому закону їм мають виплачувати візиськи з їхньої продукції за відчисленнем злиньжних Ніф... Арештантам дозволено віддавати свої заробітки родині.

БОЛЬШЕВИКИ ЩЕ СТЯГАЮТЬ ЗБІЖЕ ВІД СЕЛЯН І РОБІТНИКІВ В РОСІЇ

БОЛЬШЕВИКИ КАЖУТЬ, ЩО НОВІ ЖНИВА В РОСІЇ ЗАПОВІДАЮТЬСЯ ДУЖЕ ДОБРЕ.

МОСКВА, столиця Московщини, 5. липня. — Тутешні большевицькі (инакших в большевицькому царстві нема) газети пишуть, що внутрішня „позичка", яку вони розписали, увінчалась успіхом.

Кажуть большевики, що вони розписали внутрішню „позичку" на 10 міліонів пудів (пуд, 36 фунтів) хліба і „позичку" зібрано. Селяни, кажуть большевики, зложили 4 міліони пудів, робітники 3 міліони пудів, а „державні" інституції також 3 міліони пудів.

Большевицький комісар Леон Каменев, котрий тепер заступає голову комісарів Леніна, каже, що він обрахував, що сьогорічне жниво в Росії (чи може і на Україні) винесе 3½ міліярда пудів збіжа, отже о 1 міліярд більше між минулого жнива. Одначе всетаки, казав він, є пожадана заграннична поміч для годовання дітий, інвалідів (немічників), і для піднесення селян, що перебули голоднечу.

Американські кореспонденти питались Каменева, чи він вважає потрібним, аби Американська Запомогова Адміністрація Гувера осталась в Росії і по жнивах. На се він відповів, що большевики зробили умову з А. З. А., щоби продовжала свою запомогову роботу в Росії до січня, 1923.

Звіти з усіх сторін Росії, кромі північних, які приходять до Москви, виказують, що збіжа доспівають усюди і жнива заповідаються красні. Як жнива будуть такі великі, як заповідаються, то се буде найбільший збір збіжа від зачатку світової війни.

Комісар рільництва, Яковенко, котрий недавно вернувся із Сибірі, каже, що жниво на Сибірі заповідається знаменито, хотяй там засіяно лише 60% піль того, що заповідано.

ГУМОРИСТИЧНИЙ БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ БУДЖЕТ.—НА ВІЙНУ ВИДАЮТЬ БІЛЬШЕ ЯК ЦАР; НА ПРОСВІТУ 4% ТАК ЯК ЦАР.—НА ПОКРИТТЄ МАЮТЬ... НЕДОБОРИ

ГАГА, столиця Голяндії, 5. липня. — Московські большевики видали квестіонар для других держав, аби виповнили, кілько Росія їм винна гроший і кілько вони, згляндно їх горожани, мали в Росії приватної власности, одначе аліянтські експерти (знавці) відкинули сей квестіонар.

Зноваж голова большевицької делеґації, Макс Літвінов заявляє, що він „не приступить до бизнесу" з аліянтами, поки вони не виповнять його квестіонаря.

З того непорозуміння покищо вийшло тілько таке, що аліянти і ціла гаґська конференція займається тілько російським буджетом, який большевики їй предложили. Сей буджет є вельми просторий. Обіймає він 9 перших місяців року.

В сьому буджеті найбільший видаток є на комунікацію (зелізниці, яких нема, і дороги, яких нема). Сей видаток виносить 23% усього буджету.

На воєнну морську фльоту большевики призначили 22% буджету, далеко більше як за царя, коли той видаток виносив усього 7% цілого буджету.

На сухопутну армію большевики призначили 16% буджету, себто о 1% меньше як за царя в 1913 році.

На просвіту большевики призначили 4% буджету, отже таксамо як було за царя.

У свому „документі" про свій „буджет" большевицькі комісари пишуть, що доходи „держави" обчисляють з продажі сирих матеріялів (яких не добувають) і поживи (якої не мають), а також з доходів із зелізниць (знищених) і з телефонів (знищених).

Кажуть большевики, що вони мати-муть недобір, але невеликий, бо всього 135 міліонів золотих рублів.

Комісар Макс Літвінов заявив представникам преси, що він сподівається, що аліянти уступлять йому до двох тижнів у справі обіжника про заграничні довги і приватну власність в Росії. Колиж не уступлять, казав він, то і він пійде за їх прикладом і таксамо відмовиться дати їм інформації про Росію (певно, таких „інформацій" як про большевицький „буджет").

Комісар Макс Літвінов говорив також про відношенню Злучених Держав Америки до його „Росії". Він казав, що вірить, що становище американського правительства до большевиків зміниться і буде небаром прихильне. Він запевняв, що большевя стоїть в зносинах з богато сенаторами і конґресменами у Вашинґтоні.

БОЛЬШЕВИКИ ВЕРТАЮТЬСЯ ПОВОЛИ ДО КАПІТАЛІЗМУ

ГАГА, столиця Голяндії, 5. липня. — Французький знавець на тутешній міжнародній конференції, Альфан, сказав нині до представників преси, що російський буджет, який большевики предложили конференції, се фантазія чисел, але всетаки се є там замітне, що вони постепенно кидають комунізм, а вертаються до капіталізму. Наприклад, казав Альфан, вони вливаються при державному миновольо заграничної торговлі, але мимогого годяться також давати дозволи на торговлю приватним особам.

Большевики заявляють, що вони готові предложити другим державам лісту концесій для чужинецьких бизнесменів.

На запит, яке їх становище у справі приватної власности чужинецьких горожан в Росії, большевики відказують, що вони не можуть віддати їм забраної власности, але можуть заплатити відшкодовання.

КАЖУТЬ, ЩО ДЕ ВАЛЕРА ЗЛОВЛЕНИЙ

ЛОНДОН, 5. липня. — Тутешні часописі подають досі ще не провірену і не стверджену вістку, що ірляндські державні війська ранили провідника повстанців Імона де Валеру, і взяли його в полон.

У ЖЕБРАКА НАЙДЕНО $2,000

НЮ ЙОРК, Н. Й., 5. липня.—Нині арештовано в Брукліні, Н. Й., жебрака Арона Луиса, у котрого поліція найшла $2,000. Він ходив по улицях і жебрав у прохожих, а останніми часами спав в сінях чужих домів. Коли його арештовано, в його лахмітю найдено банкнотів і бондів Свободи вартости $2.000. Луис має 52 роки. Його відставлено до шпиталю під оглядини.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893.
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays, at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА.	
Three cents the copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign ond Jersey City Rates.		В Джерзи Сити і загранicею.	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1888 Montgomery.

За оголошення редакція не відповідає.

З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

УКРАЇНА ГИНЕ! ПОМОЖІМ!

ЛЯЦЬКЕ ГАЙВОРОННЄ ЖДЕ ІЗ ЗЛОРАДНОЮ УСМІШКОЮ, КОЛИ СКОНАЄ УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД.

В ГАЛИЧИНІ ЛЯХИ СКОНФІСКУВАЛИ УСІ ЖЕРТВИ, ЯКІ ЗІБРАЛИ ГАЛИЦЬКІ УКРАЇНЦІ НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ НА ВЕЛИКІЙ УКРАЇНІ.

Нема слів, щоби виразити цю страшну підлоту наших відвічних ворогів. Вони знають, що спинення ратункової акції спричинить смерть тисячам конаючих від голоду.

На такий чортівський вчинок могли спромогтися тільки потомки тих, що наших братів саджали живими на палі.

Московщина і Польща подали собі руки, щоби вигубити до тла наш народ.

А як відповімо ми, Українці в Америці?! Чи не розкриємо усьої правди перед Американцями? Чи завсіди будемо недотепами, що не найдемо ніякого способу помочи Батьківщині?! Чи знова минуть місяці ,заки подумаємо, як і що зробити.?

А може заждемо, як буде вже по всьому?!

Приготовім наші хори, щоб вивчили гарно панахиду.

Приготуймося до жалібного маршу — вулицями американських міст.

Приготуймося врочисто і достойно поховати нашу Неньку-Україну.

Отож то зробимо параду!

*

Браття — Сестри! — Ціла Україна в обіймах смерти. Ту смерть зготовили її наші вороги.

Найтяжшу, повільну смерть від голоду! На Україні десятки тисяч людий сповнило і сповняє самовбийство, бо не можуть видержати мук.

Тисячі людий сходить з розуму!

Московські большевики розстрілюють тисячами голодних, як бунтарів!

Ціла Европа дивиться холодними очима, як вимирають міліони наших селян, що ту Европу колись годували, що їх предки ту Европу віками боронили перед азійською навалою.

Чи справді дамо загинути нашій Вітчині?! Чи не виратуємо хоть частини бідних недобитків?!

Де є серце так зимне, що не здрігнеться від голої правди, що Україна засуджена на смерть?!

На бік усі другі справи!

У нас одно тільки діло тепер! Мусимо вратувати Україну! Мусимо добути для Неї поміч у тих, що ту поміч можуть дати.

І мусимо подбати о це, щоб не складали так, як на Амер. Червоний Хрест, котрий відтак ні шелюга нашим помочи не дав.

Мусимо добитися до опінії цілого американського громадянства!

А це можемо зробити тільки разом — на всеукраїнськім народнім зїзді. Мусимо громадно порадитися, мусимо способів найти, мусимо!

І цей наш сойм мусить відбутися як найскорше, коли хочемо принести ліки а не домовину нашій Україні!

Українці! Ладьтеся на зїзд! А до зїзду збирайте і збирайте жертви і у своїх і у чужих! Н. С.

ПОЛЬЩА ДРОЖИТЬ В НЕПЕВНОСТИ.

Редакція польського „Куриера Інформацийного" звернулась до особи з найблизших кругів Пілсудського з просьбою уділити авторитетних вияснень в справі нової кризи польського кабінету. Осьщо на се відповіджено:

„Причина кабінетової кризи була цілком случайною. Начальник держави (Пілсудський) від довшого часу не занимався політикою, посвячуючи більше часу справам військовим. Щойно конференція в Ґенуї спричинила живійше заінтересованне політикою. Зараз по приїзді міністра Скірмунта з Ґенуї начальник поспитав кабінет яке є міжнародне положенне Польщі? З відповіддю прийшов кабінет в пятницю, 2-го ечрвня.

„Наперекір аптимістичній бесіді Скірмунта в соймі, кабінет ствердив, що положенне є тяжке. З сею гадкою цілком погодився начальник держави і піддав діяльність кабінету суворій критиці.

„Небезпеки війни тепер нема. Але щож діється. Трактат з Рапалльо відслонив децидуючі факти. СПРАВА наших ГРАНИЦЬ НЕ МАЄ ДИПЛЬОМАТИЧНОГО ОПЕРТЯ, НЕ МАЄ ҐАРАНТІЙ.

„Не маючи ґарантії, що справа пійде гладко, міністер Скірмунт поручив послам у столицях держав антанти звернутись з нотами, домагаючись признання риського трактату яко доконаного факту. Результат сього є такий, що ВРАЗІ АТАТУ, ПОЛЬЩА НЕ НАЙШЛА БИ ОПЕРТЯ ЗАГРАНИЦЕЮ. НАШІ ВІДНОСИНИ З ФРАЦІЄЮ ОХОЛОЛИ. Причиною сього е риський протокол і подорож Скірмунта до Лондону".

ЛЄНІН.

Замісць політичного некрольоґу.

(Від спеціяльного кореспондента „Свободи").

„Бувший голова ради народних комісарів Володимир Ілліч Лєнін-Улянов хорує на тяжке перевтомленнє, якого наслідки ще загострилися через отруєннє. Щоб знов стати здібним до праці, товариш Лєнін мусить на довший час, найменше до осени, відсторонитися від державних справ і утриматися від всякої діяльности. Його поворот до політичної праці по довшім відпочинку є правдоподібний, бо на думку лікарських авторитетів відносленнє й відродженнє його сил є можливе".

Цим коротким і сухим комунікатом московського совітського уряду повідомлено світ про закінченнє політичної карєри, одної з найбільш голосних у світовій історії. Пять років ця крівава тінь тяжила не тільки над Росією, але й над цілою Европою, може навіть над цілим світом. Пять років імя Лєніна не зходило з уст міліонів людей, з яких більшість вимовляла його з жахом, ненавистю та огидою, а мала меншість — з подивом і повагою. Нині це імя перейшло до історії.

Хто такий був Лєнін? Син ґімназіяльного директора в Сімбірську, він ще на шкільній лавці захопився революційними теоріями, студіював Маркса, брав участь в потайних революційних гуртках, був під доглядом поліції, хотів присвятити себе науці, але на перешкоді став царський уряд. Брата його повішено р. 1887 за підготовленнє замаху на Олександра III. По ріжних пригодах утік закордон, жив у Франції та Швайцарії, бідував. Написав видатну книгу про розвиток капіталізму в Росії, писав у закордонних революційних часописах, довів російську соціял-демократичну партію до поділу на большевиків і меншевиків.

Ці всі пригоди були тільки етапами, в яких гартувалась його вдача, вироблювався його світогляд, сталилась його „твердокаменність". Він сам найменше сподівався, що настане слушний час, щоб випробувати цю „твердокаменність" на ділі. Вузький фанатик, невдоволений цілим світом і нещасливий у своїм особистім житті, навіть не маючи того шаленого революційного темпераменту, який мав колись Бакунін, він міг у найкращім випадку сподіватись, що довікує свій вік на еміґрації, обтяжений хоробами та злиднями.

Революційна хвиля 1917 р. винесла його на поверхню російського бушуючого моря. Конференція російських соціялістів у Цимервальді досить виразно показала Німцям, що в особі Лєніна вони мати-муть могутнього союзника, коли тільки перепакувати його до Росії. Казав же потім німецький ґенерал Гофман до лівого соціяліста Гаазе: чи не маєте ви ще з пари таких людей, як Лєнін, щоб їх можна було післати й до инших держав робити революцію?"...

Отож Німці переправили до Росії в запльомбованих вагонах Лєніна й Троцького з товаришами, заосмотривши їх і потрібними грішми (німецький правий соціяліст Бернштайн говорить про 50 міліонів золотих марок). Ціле літо 1917 р. Лєнін тримав у страху Временне Правительство, виголошуючи з балькону захопленої ним вілі царської танцюристки Кшесінської демаґоґічні промови до матросів і жовнірів. Він кидав у товпу заманчиві слова „мир", „хліб", „земля", „воля", товпа їх підхоплювала й по своєму вульґаризувала, полумє пяного, скаженого московського бунту ширилось і буяло.

Настав перший большевицький виступ у Петербурзі, потім прийшло захопленнє Кронштату большевиками. Временне Правительство, маючи тільки ідеольоґію, але не клясові інтереси, гістерично кидалось з одного глухого кута в другий — і кінець-кінцем сталося те, що мусіло статись. Дня 27. жовтня влада над Росією перейшла до Лєніна та його прибічників.

Традиції Пугачова й Стеньки Разина знайшли таким чином, в особі Лєніна достойного наслідувача. Ті не писали декретів, а він їх писав, але по суті ріжниця між ними була невелика. Там була клясова ненависть, нагромаджена віками проти панів; тут була ненависть, нагромаджена ще дальшими віками проти **держави,** як примусового апарату. Пугачов і Разин у своїй темноті не могли піднестися вище звичайних убивств і підпалів; освічений Лєнін також убивав і палив, але після певної **системи.** „Коли треба буде, то ми з цілої Росії зробимо свинушник!"... Це була його позитивна програма, виголошена в місяці лютім 1918 р. у Москві на зїзді совітів. Цю програму він не тільки здійснив, а ще її поширив, зробивши з Росії не тільки свинушник, але й трупарню — величезну, необсяжну трупартю з міліонами людських трупів, якими живляться хробаки-комуністи, однодумці, помічники й попутчики Лєніна.

Нема нічого нового під місяцем. Не є новою також постать Лєніна, коли брати не чисто-російську, а світову мірку. Порівнаннє мимоволі напрошується з постаттю Робеспєра, діяча Великої французької революції. Внутрішня подібність дійсно є велика. Робеспєр дістався до влади, скинувши й покаравши смертю жиродистів; Лєнін так саме скинув поміркованих соціялістів, розігнав Установчі Збори й рясно точив кров зі своїх вчорашніх товаришів. Робеспєр широко розвинув діяльність ґільотини, даючи їй у самім Парижі по 60—70 жертв денно; Лєнін своєю „чека" ще більше прочистив лави противників комунізму.

Але на цих внутрішніх точках подібність кінчається. Робеспєр панував неповних 14 місаців, а Лєнін панував мало не пять років. Робеспєр сам мусів піти під ґільотину, бо живий французький темперамент не міг довше витримати цього режиму страхіття; Лєнін тримався досі й хто знає, як довго ще тримався би, коли-б його хороба не забрала з першого місця в совітській державі. Бо коли Лєнін і його товариші мають попердників у світовій історії, то Росія не має собі прикладу серед инших держав. Що там розвивалося відповідно до певних законів еволюції та історичної льоґіки, те тут розвивається фантантично, дико й без найменшої послідовности. Або-ж, коли така послідовність і є, то вона проявляється повільно й важко, з перебоями та відскоками в сторону, відповідно до безглуздого російського темпераменту й дико-азійської російської вдачі.

Тому не можна й передбачити, які наслідки викличе уступленнє Лєніна з престолу московського комуністичного царства. У Франції на місце покараного смертю Робеспєра владу перебрав конвент, складений у великій частині з тих самих жирондистів, яких перед роком Робеспєр переслідував і мордував. Ще через рік прийшла до влади Директорія, а знов через два роки та Директорія дістала перший смертельний удар (переворот 4. вересня 1797 р.), щоб знов по двох роках остаточно уступити місце консулятові з першим консулом Наполеоном на чолі (переворот 9. листопаду 1799 р.). Події тут розвивалися льоґічно й досить швидким темпом; історія не застоювалася й, так би мовити, не колупала пальцем у носі. Як куля, пущена з кріса, неминуче летить до своєї мети, так і тут події з невмолимою послідовністю наздоганяли одна другу, аж заки не дійшли до повного завершення.

Зовнішня подібність ніби й тут трохи намічається. Вже гомонять, що на місце Лєніна має прийти якась Директорія — якась „трійка" чи „пятка". Називають і членів тої прийдешньої Директорії: це ніби-то Риков, Калінін, Преображенський і ще якісь-там більш або менш темні людці. Цікаво, між иншим, що не називають Троцького, бо все-таки ніби не випадає, щоб на чолі Росії, хоч і большевицької, стояла людина жидівського походження. Але чи прийде справді та Директорія, чи большевики обмежаться тим, що коротко сповістили про уступленнє Лєніна (**„бувший** голова ради народних комісарів"), чи вигадають вони щось цілком нове, ще небувале — того не зможе сказати ні один пророк, бо все, що діється в Росії — це не закономірність, а чиста фантантика.

У кождім разі, Лєніна більш немає. Совітське повідомленнє ще подає якісь надії на його поворот до політичної праці, але то відома річ, що він прогресивного паралїжу нема порятунку. Таким чином замісць скінчити своє життє в залізній клітці, як це було з Трачовим, або під ґільотиною, як це було з Робеспєром, Лєнін тихо сконає де-небудь у закладі для божевільних. Історична Немезис тут допустилася великої несправедливости, але видно, що над Росією та російськими людьми навіть ця строга богиня не має сили.

Чим згадає Україна імя Лєніна? Вона запише його на своїх крівавих сторінках поруч з іменами Петра першого, Катерини другої й обох Миколаїв — першого та останнього. Для нас нема й не буде ріжниці між цими іменами, окрім хіба, що Лєнін за чотирі роки виточив стільки української **крови,** скільки ті не виточили за цілі століття.

Вічна-ж йому память, але память проклята, крівава й ганебна!

Берлін, 19. червня.

Радянин.

Роман Купчинський:

УКРАЇНСЬКИМ ІНВАЛІДАМ.

Як зажадав народ великої посвяти,
Як зажадав народ не тільки слів, а діл,
То Ви пішли як стій, свій край обороняти,
Ви — України цвіт із городів і сіл.

Не справедлива месть пігнала Вас до бою,
І не жажда забрать чужий шматок ріллі,
Але любов свята Вам дала в руки зброю,
Любов до свободи й до Рідної Землі.

Скровавлені поля поляла кровця свіжа,
То кровця Ваша й Тих, що перейшли до дум.
Та гірше ще стократ, як рани від заліза,
Болючий для сердець, їдкий ворожий глум.

Бо всюди простягнув над селами й містами
Сто тисяч нагайок, наш ворог від віків.
І всюди на калік показує пальцями:
„Ось вам страшні сліди нерозум батьків".

Та сум і жаль і біль народ Ваш серцем чує,
Він обітре сльозу на змучених очах:
Безногих понесе, безруких нагодує,
А невидющим дасть поодарів на шлях.

УКРАЇНСЬКИЙ ЖОВНІР ІЗГОЙ-СКИТАЛЕЦЬ „ДО ВСІХ".

В понеділок зелених свят 1922. роздали в таборі в Йозефові в ЧСР. хліб, що нагадував народню шутку, якою перехвалювалася примхувата сельська дівчина перед своїм женихом „то мама пекли, бо закалець на палець, а як я спечу то закалець на три пальці".

Теперішний Жовнір-Скиталець, а тому недавно борець за волю Українського Народу і герой, що своєю шляхотною кровю значив сліди визвольних походів і боїв по всій майже Україні, зївши кусник тої печеної „глини" ліг на брудну, всеславянську постелю і прочитавши мотто до Тарасового посланія: „аще кто речет, яко люблю Бога, а брата своего ненавидить — лож єсть", примкнув очи і перебігаючи думками події від 28. червня, 1914. р., здвиг сокільський у Львові, стріли в Сараєві, відворот з королівства Данила, грізну зиму в Карпатах, найтяжші зі всіх европейських фронтів фронт італійський, звірський похід Німеччини і Австрії на братню нам Сербію, гонення за обманцями Румунами, московський терор в Осмомисловій волости, вдячність Німеччини і Австрії нашим рідним, Таллєргоф, Ґмінд, Вольфсберґ, тюрму в Міскольч, Терезенштадт, Петроварадин, славного польського ката др. Загурського, що повісив наших 11 найкращих патріотів в Сколім, революцію в тюрмі народів, нашу національну державу на Великій Україні, розвал Австрії а опісля оголошення державности ЗУНР. — всі дальше ідучі подвиги нашого народу і війска, а опісля десоріентацію, невдачі і жахом напуваючі переживання на Вел. Україні — заснув, той теперішний жебрак, безвартісна колода, чужими понижувана, а своїми забута підвалина всякої активної народньої роботи, колишній носитель державности і соборности, нащадок ідей Осмомисла і Данила.

І дивний і гидкий сон йому приснився, викликаний мабуть тяжкою працею жолудка, що намагався за всяку ціну розломити той гарний „хлібець", якого доробився наш герой ідучи за покликом народнього обовязку.

„Проклята будь година" — бурмотав він крізь зуби, — „і мати, що мене на світ породила".

„Прокляті будьте ті, що вщіпили в мене любов до свого народу; прокляті будьте всі, що в час „Великої години" партійними чварами і гоненням за особистою наживою, знищили дім, який ми своєю кровю прикрашували".

„Прокляті будьте ті, що горлаєте в гарних чистих хатах „душу, тіло, ми положим", а дивитеся з купецькою спокійностю на терпіння тих, що верстали далекі шляхи і справді клали „душу і тіло за свободу".

„Прокляті будьте,... раби безголові"... Тут сон урвався. Сплячий підніся, вийшов колибаючись на двір. Вернув той хлібець своє заплату за геройство! Виполоскав уста водою, та мов по купели заснув обезсилений...

І справді дивно, чому йому таке снилося? Чи може він в здоровому стані таке думав а в ослабленню переповів? Чи всі скитальці усіх народів так мучилися як ми, і чи так стидалися за своїх братів, як ми?... Чи всі народи звали своїх жовнірів героями лиш тоді, коли вони боролися, а на скитальців не то що не поглянули, але ще й каменем кидали? Чи всі Американці прочих народів такі байдужі до своєї Матері? Японці, Німці, Французи, Італійці а передовсім Жиди? А Хінці і Мурини? чи вони також так тяжко думають і помало рішаються як Українці?

Здається — **ні!**

Ганьба нам! прокляті до семого поколїння!

Хай лютий ворог знищить нас, ту подумаючу масу! Хай розіпне, розтлить, щоб і сліду з нас не стало!

Подивіться як дбають Москалі про своїх еміґрантів! Як дбали американські Чехи і Поляки про свої леґіони і політиків! Як дбали Серби! Якби виглядали жидівські еміґранти, якби у них щось таке випало як у нас!

А як подбала українська еміґрація з Америки, Канади і Бразилії... про **нас???...**

Сухоти забирають одного за другим, люди ходять обдерті, зневірюються і деморалізуються мимо всяких зусиль. Ті що по роботах за 2.50 кч. **т. е 5 сентимів,** і нужденний харч працюють так тяжко, що Американець не хотівби того робити за 10 долярів денно; продаються, уриває їм ноги і руки, а господари тутешньої землі не дають їм ніякої винагороди за це — **се не чуване а правдиве** — тратять зір, дістають сліпоту...

А наш Народ?

Одна частина терпить спокійно знущання ворога, і місто палити, мордувати безпощадно нищити і виповісти святу війну наїздникови, сотворити пекло і вартоломейські ночі, дати міродатним чинникам причину до вглянення в господарку наїздника і вирішити справу в наш хосен, платить спокійно данину і сподіваєся від нас визволення, від тих, котрих труди знівечила своєю вузкоглядністю, рабською вдачею і худобячим бажанням самозаховання...

А друга частина, це живе без порівнання краще як перша, американська частина, думає, що український жовнір-скиталець потребує заяв про нашу свідомість, солідарність, одноцільний фронт... **Він всі фронти знає** і він лишав на них свою кров і він лишив на них звиш 100.000 товаришів зброї! Він потребує трохи кращого хліба убрання і він домагається від Вас діл... а не заяв! Він не буде Вас більше просити! Він не просив ворога в рукопашнім бою о пощаду, не буде просити брата о ратунок! Краще згине, а не простягне руки по милостинє!... Він своє робив, що на нього народня судьба вкладала! Він видержав **на подив цілої дотеперішної історії, без уряду, без начальних вождів, без ліків, без оружія, серед ненависти братів Великої України** і не кинув народнього стягу і терпить тепер як наглядний знак протесту...

А Ви?... сиділи та політикували.

Він видержить поневіраний чужими, а забутий і погорджений своїми аж до хвилі, коли ще раз розпач пхне йому в руку оружє самооборони. Він скупаєся тоді на взір Ґонти і Залізняка в крови наїздників, і проклинаючи всіх Вас малодухих, положить свою голову на народнім жертвеннику.

А кров його впаде на Вас і на Ваші діти...!

Не дасть Вам спокою! Буде жерти Вас аж до хвилі, коли зі соромом станете біля него на Суд Праведний!...

Роздумаймо!... Почислімся!... Скажім собі правду!... Сповніть свій обовязок, котрого ми домагаємося або скажіть, що нас **вирікаетеся.**

Не обдурюйте Бога і людий, що Ви патріот. Вберіть нас тих кілька тисяч людий, нагодуйте, забезпечте наші діти та жінки, сотворіть з нас на ново уоружену армію, дайте оружє, додайте средств до піддержання духа, — не фільозофуйте довго, — бо час важний, не терпить проволоку.

Двічі дає, хто дає зараз.

Йозефів, дня 13. червня, 1922.

Корнило Крушельницький,
голова Товариства „Самопоміч"
в укр. таборі в Йозефові.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ І ФОТОҐРАФІЙ ЧЛЕНІВ ВІДДІЛІВ ДО КАЛЄНДАРЯ У. Н. СОЮЗА НА РІК 1923.

Калєндар У. Н. Союза, який розходиться у многих тисячах примірників, є найліпшим середником до оголошувань поміж американськими Українцями. Хто має який бизнес, а залежить йому на тім, аби про нього знало як найбільше людий, повинен дати своє оголошеннє до калєндаря У. Н. Союза. Ціни є вельми приступні, зваживши, що наклад буде виносити 20.000 примірників. Ціла сторона 34 кв. цалів, коштує $30.00; половина $15.00; чверть $10.00; осьма часть $5.00; перша і послідна сторона в части оголошень та середна на окладинці по $35.00; місце на послідній стороні окладинки $50. Хто хотівби в своїм оголошенню помістити також і фотоґрафію, чи то свою чи свого бизнесу, мусить прислати з неї готову до друку клішу; коли ні, то поносить кошт виготовлення такої кліші з фотоґрафії то значить, що його оголошенне буде о стільки дорозше коштувати, скільки виносить кошт виготовлення з фотоґрафії друкарської кліші.

Текст оголошень мусить находитися в редакції по день 15. серпня б. р. Гроші за оголошення належить посилати рівночасно. Оголошення на кредит безуслівно не будуть друкуватися.

Фотоґрафії братств і товариств. Відділи У. Н. Союза, а також кружки співацькі, театральні і т. п., котрі хотілиб аби їх фотоґрафії були поміщені в калєндари на 1923 рік, зволять їх прислати на адресу „Свободи" найдальше по день 15. серпня б. р. Рівночасно проситься прислати з фотоґрафією чек або моні-ордер виписаний на імя „Свободи", на суму $8.00. Сі гроші ужиється на покриттє коштів виготовлення з фотоґрафії друкарської кліші. Місце в калєндари безплатно.

Всі фотоґрафії мусять бути добре опаковані.

Всі письма належить адресувати:

"SVOBODA",
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

МІТИНҐИ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

СИРАКЮЗ, Н. Й. Братство св. Ап. Петра і Павла, від. 39 У. Н. Союза повідомляє, що піврічний мітинг відбудеться о 4. годині пополудни в неділю, дня 9. липня, в галі церковній під ч. 104 Вилбур евеню. Мають бути присутні всі члени, бо мітинг важний. Неявившийся член заплатить кару 50 ц., а урядник 1 дол. — Н. Кліш, предс.; А. Варян, секр.

ПОКЛИК

ДО УКРАЇНСЬКИХ ОРҐАНІЗАЦІЙ, РЕДАКЦІЙ, ЦЕРКОВНИХ ГРОМАД, БРАТСТВ, СЕСТРИЦТВ ТА ВСІЄЇ УКРАЇНСЬКОЇ СУСПІЛЬНОСТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ.

Ми, підписане „Товариство Української Молоіджи в Ню Йорку, одержали від українських студентських орґанізацій в Празі та у Відні просьбу занятись збіркою матеріяльної підмоги для 250 найбільш потребуючих українських студентів на еміґрації в Европі. Вони надіслали нам 250 квестіонарів, які є виповнені власноручно аплікантами, а опініовані урядом студентських орґанізацій. До кождої майже аплікації є долучена фотографія потребуючого підмоги студента.

Між аплікантами є 187 Галичан, а 63 Придніпрянців. 238 студіює в Чехо-Словаччині, а 12 у Відні. Майже всі вони, бо 226, відбуло військову службу в австрійській російській, а потім в українській армії в протягу 4 од 8 літ в ранзі від Стрілця до полковника. Много з них перебуло тяжку ворожу неволю, а не бракує теж між ними інвалідів. Один з них ще до сьогодня **носить кулі у грудях, а 16 з них є цілковитими каліками.** Всі-ж вони мимо так важких переживань і нужди учаться добре і є правдивою окрасою нашого народу на еміґрації.

Майже всі вони — се сини селян або робітників, бо лише кількох є синами священиків або народніх вчителів, яких батьки згинули у світовій війні. За виїмкою 16 ніхто з них не має ніяких свояків ні знайомих в Злучених Державах, а за се батьки многих ще до сьогодня караються в московських та польських тюрмах.

А студіюють вони так:

49 медицину,

36 аґрономію,

30 в гірничій академії,

25 право,

21 в торговельній академії,

16 в лісовій техніці,

14 фільософію,

12 інжинірію будівляну (доріг, мостів і машин),

11 на політехніці,

10 природничі науки,

7 електротехніку,

5 академію державно-політичних наук,

3 архитектику,

2 ветеринарію, та

11 інші студії.

Ми є того погляду, що підмогу тим студентам вдасться перевести лише тоді, коли в Злучених Державах знайдеться **250 осіб чи товариств (чи меньше), які візьмуть на себе удержанне одного (або і більше) студента посилаючи кождого місяця підмогу в сумі $5.00 на одного студента.** Ці мідмоги є позичкою, яку апліканти зобовязуються звернути по укінченню студій або на жаданне посилаючого, йому, або — якщо не буде такого застереження — Українському Педаґоґічному Товариству у Львові, евентуально орґанізації, що перейме в будучности функцію сього Товариства на „Фонд підмоги українським незаможним студентам вищих шкіл від Українців в Злучених Державах".

Ми віримо, що цю акцію буде можна легко перевести, бо коли не знайдеться в Злучених Державах 250 осіб, то певно знайдеться 250 (чи меньше) українських Товариств, які радо возьмуть на спільне удержанне одного (або більше) студента.

І тому то „Товариство Української Молодіжи" в Ню Йорку, яке так великої і важної акції само з повним успіхом перевести не всилі, звертається в імени тих народніх героїв, в імени тих, **які є ковалями будучности нашого народу,** з покликом до всієї Української Суспільности в Злучених Державах, а передівсім **до всіх парохій, зорґанізованих товариств, братств та сестрицтв,** щоби призадумались над сим і вибрали з долученого низше спису одного або більше студентів на спільне удержанне до укінчення його студій.

До всіх **редакторів українських часописів в Злучених Державах** звертаємося в імени тихсамих з просьбою о поперте нашої акції; а до **Хвальних Управ запомогових орґанізацій** о поперте цеї акції через порученне сього поклику своїм членам та через поміщуванне в їх орґанах, наших відозв і звітів. **Всі центральні українські запомогові та інші орґанізації просимо призначити від себе по одному членови до „Контрольної Комісії зі сторони українського Громадянства" при нашому Товаристві,** яка контролювати-ме наше Товариство у висилці та розділі підмог.

Підмоги можуть бути висилані просто на адресу студентів або, щоби оминути непотрібних почтових видатків, на адресу нашого Товариства, яке щомісячно висилати-ме загальну суму підмог до студентських орґанізацій в Европі, до розділу між студентів. Студентські орґанізації зобовязались надсилати нашому Товариству власноручні посвідки від поодиноких студентів, які ми доручимо кождому посилаючому.

На жаданнє уділимо близших інформацій щодо часу і роду студій студентів, а опікунам передамо на їх жаданнє квестіонарі і фото.рафії.

Ми свято віримо, що наш поклик не буде голосом „вопіючого в пустині" і що Українці в Злучених Державах зрозуміють, що лише „в школі наша будучність".

Тож кидаймо цей клич все і всюди, поки не сповнимо нашого народнього обовязку; поки не дамо матеріяльної підмоги всій студіюючій Українській Молодіжи в Европі!

В Ню Йорку, дня 1. липня, 1922.

ЗА „ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДЕЖИ"
В НЮ ЙОРКУ:

Богдан О. Каштанюк, голова,
Ольга Кирчівна, містогол.,
Осип Білоґан, рек. писар.,
Григ. Герман, фін. писар,
Володимир Ярема, скарбник.

Грошеві перекази, проситься виписувати на імя скарбника, 115 Avenue A, New York City, а всю переписку до Ukrainian Y. M. & W. Ass'n., 30 E. 7th St., New York City.

Там будеться уділяти устних інформацій кождого четверга від 7-ої до 9-ої вечір.

СПИС УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТІВ НА ЕМІҐРАЦІЇ В ЕВРОПІ, ПОТРЕБУЮЧИХ ПОМОЧІ:

1. Баліцький Левко, Богонів, Подільщина.
2. Барщівський Альбін, Камінки великі, Галичина.
3. Бас Василь, Побіг, Галичина.
4. Батицький Володимир, Сянік, Гал.
5. Белей Гнат, Войнилів, Галичина.
6. Белей Федір, Войнилів, Галичина.
7. Берегулька Антін, Піщана Подільщина.
8. Бей Федь, Литвинів, Галичина.
9. Білинський Володимир, Пчани, Галичина.
10. Білий Петро, Горайці, Галичина.
11. Блюй Володимир, Даровичі, Гал.
12. Боберський Петро, Товмач, Гал.
13. Боровик Іван, Ромни, Полтавщина
14. Бойко Павло, Синча, Полтавщина.
15. Будник Дмитро, Тростянець, Гал.
16. Бучинський Микола, Шепетівка, Волинь.
17. Василів Дмитро, Росільна, Гал.
18. Величко Михайло, Грабовець, Гал.
19. Величко Степан, Склад сілний, Гал.
20. Вербовський Остап, Залісві, Гал.
21. Вересюк Петро, Богданівка, Гал.
22. Верхомий Вол., Ляшки, Галичина.
23. Візерканюк Осип, Коломия, Гал.
24. Вовк Василь, Яблонівці, Галичина.
25. Вовк Іван, Дрогобич, Галичина.
26. Волинець Богдан, Перемишль, Галичина.
27. Височанський Стефан, Ямпіль, Галичина.
28. Вишвицький Петро, Тустановичі, Галичина.
29. Гаванський Володимир, Висипівці, Галичина.
80. Гаврилюк Микола, Крещатик, Буковина.
31. Гавриляк Омелян, Новосілці, Гал.
32. Гавришук Михайло, Мамаївці нові, Буковина.
33. Галабурда Михайло, Звіголь, Гал.
34. Гасвич Іван, Сосода хирівська, Галичина.
35. Ганківський Евген, Семушова, Галичина.
36. Главач Микола, Солець, Галичина.
37. Гладій А. Константин, Яблонів, Галичина.
38. Гнатевич Петро, Сендишів, Гал.
39. Говорів Александер, Харків, Харківщина.
40. Гогін Михайло, Харків, Харківщ.
41. Голейко Нестор, Судова вишня, Галичина.
42. Гижий Дмитро, Малковичі, Гал.
43. Гундич Омелян, Зарваниця, Гал.
44. Ґупаловський Михайло, Золочів, Галичина.
45. Гаванський Роман, Олеша, Гал.
46. Ґілецький Микола, Дунаєць, Гал.
47. Ґлюс Омелян, Вишашиці, Гал.
48. Ґуран Кость, Блажів, Галичина.
49. Демчук Петро, Городенка, Гал.
50. Дереш Микола, Добряни, Гал.
51. Дикань Александер, Ладаженське, Полтавщина.
52. Димка Теодор, Звиняче, Буковина.
53. Дозорський Ярослав, Бережани, Галичина.
54. Дольницький Іліяріон, Коломия, Галичина.
55. Домбчеський Ілярій Никола, Яблонів, Галичина.
56. Дорош Ярослав, Бринці церковні, Галичина.
57. Дубицький Володимир, Бережани, Галичина.
58. Дуба Михайло, Верхня, Галичина.
59. Дуденько Володимир, Станиславів, Галичина.
60. Дурделло Зенон, Вільшаниця, Гал.
61. Дурделло Евг., Вільшаниця, Гал.
62. Дуткевич Михайло, Ченрівці, Бук.
63. Дутко Павло, Бушковичі, Гал.
64. Дяків Олекса, Князівське, Гал.
65. Дякон Прокіп, Рудники, Галичина.
66. Еліїв Михайло, Копичинці, Гал.
67. Жуковський Іван, Кіцмань, Бук.
68. Жківський Микола, Розваже, Волинь.
69. Жуковський Николай, Кіцмань, Буковина.
70. Загорецький Ілія, Жванець, Поділлє.
71. Загринівський Стефан, Демиче, Галичина.
72. Загринівський Михайло, Демиче, Галичина.
73. Залеський Микола, Слобідка, Гал.
74. Запорожан Евген, Єлисавет, Херсонщина.
75. Запорожан Михайло, Єлисавет, Херсонщина.
76. Золотаренко Володимир, аХрків, Харківщина.
77. Зоць Павло, Золотоноша, Полт.
78. Зиньо Михайло, Одрехова, Гал.
79. Зюбрицький Евген, Могильниця, Галичина.
80. Іванець Володимир, Сокаль, Гал.
81. Іванець Роман, Сокаль, Галичина.
82. Іванчук Михайло, Пилипів, Гал.
83. Іваницька Іванна, Чорноківці великі, Галичина.
84. Іваницький Сократ, Чорнівка, Буковина.
85. Ільчишин Михайло, Товмач, Гал.
86. Ілюк Данило, Звиянче, Буковина.
87. Калинчук Дмитро, Хомяківка, Гал.
88. Камінський Епіфамій, Телижна, Поділлє.
89. Кандяк Іван, Перемишль, Гал.
90. Кандякова Софія, Львів, Галичина.
91. Каранович Олександер, Скварява нова, Галичина.
92. Касян Василь, Микулинці, Гал.
93. Кварцяний Іван, Заболотці, Гал.
94. Кіт Петро, Милятин старий, Гал.
95. Когут Теодор, Терпелівка, Гал.
96. Кожушко Антон, Стрільники, Полтавщина.
97. Козак Станислав, Жовква, Гал.
98. Козак Юліян, Ямниця, Гал.
99. Козіцький Микола, Сколе, Гал.
100. Кокодинський Андрій, Яричів новий, Галичина.
101. Колтинюк Роман, Тарнавка, Гал.
102. Коморовський Теофіль, Тернопіль, Галичина.
103. Кондрашенко едір, ФПавлоград, Катеринославщина.
104. Коповалець Мирон, Замків, Гал.
105. Кораль Антін, Соколів, Гал.
106. Костик Володимир, Перемишль, Галичина.
107. Костів Василь, Ключів малий, Гал.
108. Коцюба Петро, Дрогобич, Гал.
109. Кочерган Володимир, Березниця, Галичина.
110. Кривовяза Олекса, Ліско, Гал.
111. Криницький Володимир, Стинава Нижня, Галичина.
112. Кузьма Григорій, Бірки великі, Галичина.
113. Кулик Іван, Київ, Київщина.
114. Куропас Степан, Селиска, Гал.
115. Кутинський Іван, Мостиска, Гал.
116. Кухтин Осип, Переволоки, Гал.
117. Кучковський Теофіль, Відень, Австрія.
118. Кушлик Корнило, Кулачківці, Гал.
119. Лавецький Теодор, Перемишль, Галичина.
120. Левицький Дмитро, Житомир, Волинь.
121. Левицький Іван, Липно, Волинь.
123. Лемішка Іван, Стрептів, Галичина.
123. Леницький Станислав, Львів, Гал.
124. Ленишан Мих., Угерсько, Гал.
125. Лех Петро, оМдрич, Галичина.
126. Лісковацький Лев, Млини, Гал.
127. Лісовець Семан, Побужани, Гал.

Лопанюк Олексанлер, Сарновичі, Волинь.

129. Лукиянів Василь, Ліски, Галичина.
130. Маглюна О. Василь, Заміхів, Поділлє.
131. Макар Степан, Бутковички, Гал.
132. Максимюк Гнат, Джурів, Гал.
133. Мальчик Василь, Бутковичі, Гал.
134. Мальчик Олександер, Бутковичі, Галичина.
135. Маник Тимко, Барич, Галичина.
136. Монастирський Юліян, Городище, Галичина.
137. Мандрик Володимир, Перегінсько, Галичина.
138. Марцінківський Дій, Житомір, Волинь.
139. Маріяш Вас., Звиняче, Буковина.
140. Мартинович Мих., Сінява, Гал.
141. Марущак Микола, Чікалівка, Гал.
142. Масюк Іліяріон, Перемишль, Гал.
143. Матейко Тарас, Глібова, Бук.
144. Мельник Антін, Угрин, Галичина.
145. Мельник Осип, Глинна, Галичина.
146. Меркунь Павло, Поморяне, Гал.
147. Метеля Осип, Люблинець новий, Галичина.
143. Мисюк Теодор, Кальників, Гал.
149. Михаськів Степан, Підгороде, Гал.
150. Мінчак Михайло, Солець, Гал.
151. Мороз Василь, Пісочна, Галичина.
152. Маспан Іван, Конюшки королівські, Галичина.
153. Нездійминога Микола, Кобилянки, Полтавщина.
154. Носковський Евген, Сороки, Гал.
155. Одаренко Тодос, Полтава, Полтавщина.
156. Окчарчин Олекса, Палагичі, Гал.
157. Орелецький Василь, Лужани, Буковина.
158. Орищук Яків, Гринята, Галичина.
159. Ортинський Іван, Самбір, Гал.
160. Ортинський Остап, Ортиничі, Гал.
161. Охримчук Іван, Каменів, Київщина.
162. Паньчик Михайло, Дорошівці, Галичина.
163. Паславський Тадей, Радохінці, Галичина.
164. Пасько Василь, Нові Санжари, Полтавщина.
165. Пащенко Грицько, Ольшанка, Полтавщина.
166. Петринський Борис, Будинь, Поділле.
167. Петришин Іван, Дзвінячка, Гал.
168. Петрусяк Іван, Гусаків, Галичина.
169. Пинчук Микита, Чернявщина, Катеринослав.
170. Плешкан Михайло, Будилів, Гал.
171. Попомаренко Володимир, Новоархангельськ, Херсонщина.
172. Похонський Іван, Вислочок, Гал.
173. Процакевич М. Осип, Перемишль, Галичина.
174. Птиця Іван, Славянськ, Харківщ.
175. Пушкар Микола, Головчинці, Гал.
176. Пшеперський Евген, Боляновичі, Галичина.
177. Пшичкин Юрко, Кобилянки, Полтавщина.
178. Ребен Едмунд, Перемишль, Гал.
179. Ремешило Іван, Угнів, Галичина.
180. Рибак Іван, Чернева, Галичина.
181. Рижий Іван, Цеперів, Галичина.
182. Романовський Андрій, Угнів, Гал.
183. Романюк Остап, Слобідка, Гал.
184. Романіка Юхим, Озірщина, Київ.
185. Росолюк Семен, оРсільна, Гал.
186. Рубель Стефан, Колодна, Гал.
187. Рудик Захар, Садки, Галичина.
188. Савяк Петро, Пасічна, Галичина.
189. Сасович Осип, Грибовичі, Гал.
190. Гамойлович Михайло, Нижна дуганна, Харківщина.
191. Самойлович Борис, Нижна дуганна, Харківщина.
192. Свобода Евгеній, Чернівці, Бук.
193. Селепей Дмитро, Крехівці, Гал.
194. Селянська Марійка, Рожнів, Гал.
195. Селянський Остап, Рожнів, Гал.
196. Семашко Станислав, Стрижівка, Поділлє.
197. Семенюк Марко, Карнівці, Поділлє.
198. Семець Мирон, Шумяче, Гал.
199. Сікач Семен, Київ.
200. Сікора Тимофій, Пудлівці, Поділлє.
201. Січинський Омелян, Жабокруки, Галичина.
202. Смаль Микола, Славута, Волинь.
203. Совяк Микола, Лішня, Галичина.
204. Созанський Мирослав, Дрогобич, Галичина.
205. Соколів Гриць, Камянець под., Поділле.
206. Стадник Володимир, Копечинці, Галичина.
207. Стадник Зеновія, Городенка, Гал.
208. Станімір Осип, Ладичин, Гал.
209. Стасів Дмитро, Гуменець, Гал.
210. Стефанюк Евген, Коломия, Гал.
211. Стефанюк Володимир, Коломия, Галичина.
212. Стойкевич Марія, Зборів, Гал.
213. Стойкевич Осип, Зборів, Гал.
214. Тарасевич Анна, Бережани, Гал.
215. Телятинський Володимир, Тисьмениця, Галичина.
216. Темник Юліян, Бережниці, Гал.
217. Тимчишин Іван, Дроздовичі Гал.
218. Тимчук Михайло, Лисичники, Гал.
219. Тишовницький Михайло, Боянів, Галичина.
220. Ткач Михайло, Київ.
221. Трухлий Василь, Київ.
222. Ульріх Едвард, Чернівці, Бук.
223. Фартух Мирослав, Пучиці, Гал.
224. Федьків Володимир, Бірча, Гал.
225. Федушинський Ф. Осип, Львів, Галичина.
226. Фіглюс Михайло, Перемишль, Гал.
227. Фільц Кость, Перемишль, Гал.
228. Хмелюк Ілько, Чернятин, Поділле.
229. Худобяк Дмитро, Оришківці, Гал.
230. Царгородська Ніна, Полтава. Поділле.
231. Цімура Ярослав ,Винники, Гал.
232. Цимбала Степан, Стрілки, Гал.
233. Цимбалістий Павло, Вольшів, Гал.
234. Чапля Микола, Ясениця сільна, Галичина.
235. Чайківський Сидір, Тораки, Бук.
236. Чайківський Андрій, Бережани, Галичина.
237. Чмола Іриней, Солотвина, Гал.
238. Шемердяк Микола, Старий Самбір, Галичина.
239. Шипайло Осип, Дрогобич, Гал.
240. Шулевський Антін, Жищинці, Поділле.
241. Шуровська Платоніда, Воробявка, Київщина.
242. Юзвак Василь, Корчин, Галичина.
243. Юревич Анатоль, Залуче над Черемошем, Галичина.
244. Яворський Іван, Гнилички, Гал.
245. Яремин Микола, Крехівці, Гал.
246. Яремкевич Петро, Любізва, Гал.
247. Яриш Степан, Сілець, Галичина.
248. Яросевич Маріян, Кросявчик Старий, Галичина.
249. Ящишин Володимир, Сучава, Буковина.

250 Ящан Василь, Серафинці, Гал.

Михайло Курах.

ТИМ ЩО ВПАЛИ.

Коли Ви вмирали,
Вам дзвони не грали
І ніхто не плакав
Над Вами.
А на полі бою
Ревіли гармати —
І зорі на небі
Вмивались сльозами.

Коли хоронили
Вас в темну могилу,
То земля від крови
Чорніла.
Під хмарами круки
Стадами літали —
І бурею битва
Греміла.

На Ваших могилах
Хрести похилились,
Тернові віночки
Звалились до долу.
Спіть орли-соколи.
Ми острмо зброю —
І ждемо на поклик:
— „До бою!"

„HABEAS CORPUS".

Читаючи про судові та кримінальні справи читачі американських ґазет певно нераз стрічали згадку про „габеас корпус" чи то про окрему законну установу названу тими латинськими словами. Між иншим, про ту саму установу — звідки вона взялася і яке її значіннє в історії людського поступу — писав Драгоманов в своїй книжці про „Старі хартії вільности".

„Акт Габеас Корпус" належить власне до найдавнійших законних установ охороняючих вільність і недоторкальність людини. Ще кількасот літ тому, коли по всім світі царі та князі могли по своїй необмежній волі неволити людей і сажати в тюрму кого хотіти, анґлійський парлямент ухвалив закон, що ніхто не сміє без законної причини і без судового рішення відбирати від другої людини її свободу. Кого-ж проти його волі держать в заперті, той може від суду домагатися т. зв. writ of habeas corpus, значить судового приказу, аби тюремщик привів його перед суд і піддався рішенню судії, чи єсть законна причина людину вязнити чи ні.

Разом з анґлійським правом та установа перейшла в Америку. Конституція Сполучених Держав постановляє, що ніяка людина не сміє бути позбавлена свободи без законної судової росправи і присуду. Далі конституція поясняє се так, що кожна справа мусить бути вислухана в суді перед судією і судом присяжних і що обвинувачений мусить бути присутний і має право боронити себе всіми законними способами. Від рішення нищого суду він може відкликатися до вищого і доки ще справа остаточно не вирішена, він звичайно (за виїмком деяких випадків) може вийти на волю за залогом (бейлом).

Тому хто думає, що нема законної основи, аби держати його в арешті або що посажено його туди незаконним способом, той може добиватися свободи з помічю тої установи „габеас корпус". А саме він може домагатися аби судія вищого суду видав письменний приказ (writ of habeas corpus) привести його перед суд, де він може виказати, що вязнять його не по закону. Правильно такого приказу може домагатися лиш сама арештована людина для себе.

Але чолвік може так само домагатися увільнення жінки або жінка увільнення чоловіка. За малолітних можуть такого судового наказу домагатися їх батьки, опікуни або приятелі.

Установа „габеас корпус" стосується не лиш до арештованих, а до всіх, хто без законної причини позбавлений свободи. Покористуватись нею може, наприклад, людина, котра думає, що її без причини держать в домі божевільних. Коли іміґраційні власти рішать депортувати чужинця, то його родичі або приятелі можуть домагатися так само, аби його випущено на волю і аби справу вирішив суд. Богато чужинців охоронило себе таким способом від депортації.

Приказ може видати кожний апеляційний суд і кожний судія такого суду, звичайно судія найвищого суду в тім окрузі, де людина увязнена. Коли один судія неприсутний або хорий то письменного приказу „габеас корпус" можна домагатися від другого судії. В більшости стейтів закон накладає кару на судію, котрий без причини відмовиться його видати.

М. Коцюбинський.

УТОМА.

Душа моя втомлена — і навіть той жаль, що почуваю, нагадує лиш усміх, застиглий на обличчі в мерця.

Я маю жаль до неба, бо хмари, що проходять по йому, не лишають там жадного сліду: воно знов стає ясним і блакитним.

Жаль маю до землі, бо тіні, що вкривають її, пересунуться на инше місце, і де було тьмяно і сумно, знов ляже золото сонця.

З жалем дивлюсь на воду: мов зеркало одбиває вона красу світа, і коли невдоволена навіть — ламле всі лінії й фарби і творить своє.

І маю жаль я до осінньої рослини: кожда брунька ховає в собі надію життя і дасть колись нові пагони.

Тоді, як я...

Тоді, як попіл надій моїх нерухомою хмарою завис наді мною, тоді, як сонце щастя не зжене з душі тіней, як зеркало душі моєї померкло, потьмарилось, не одбива нічого, тоді, як те, що облетіло і стало голим — не розівється знову.

І чом не живу я, вища істота, як те мертве небо, як нежива земля, як вода, як рослина?

Спитати?

Не хочу... Втомився...

Хмари.

Коли я дивлюсь на хмари, ті діти, землі і сонця, що знявшись високо, все вище і вище мандрують блакитним шляхом, — мені здається, що бачу душу поета.

Я впізнаю її. Он пливе чиста і біла, спрагла неземних роскошів, прозора і легка, з золотом усміхом на рожевих устах, тремтяча бажанням пісні.

Я бачу її. Велика і важка, повна туги й невиплаканих сліз, вагітна всіма скорботами світу, темна од жалю до нещасної землі, вона клубочиться чорними хвилями, важко дихає переповненими грудьми, ховає лице од сонця і гірко плаче теплими сльозами, аж поки не стане їй легше.

Я знаю її. Вона... неспокійна, вся насичена огнем, вся палаюча великим і праведним гнівом. Мчиться шалено по небу і підганяє ліниву землю золотою різкою... Вперед... вперед... швидче, в повітрі... І гукає так, щоб всі почули, щоб всі прокинулись...

Я розумію її. Вічно невдоволена, вічно шукаюча, з вічним питанням: „нащо? до чого?" — вона спустила сірі крила над землею, щоб не було видко сонця, щоб потопала в тінях земля, і сіє дрібну мряку суму...

Поете, я не дивуюсь, що любиш хмари.

Але я співчуваю тобі, коли з тужливою заздрістю стежиш за хмаркою, що тоне, росплива-ється і гине в блакитній пустелі.

Самотний.

Я слухаю співи, яких ніхто не чує.

То співає моя душа.

Завжди і всюди чую її любимий приспів:

— А ти самотний!

І ніщо не заглушить — я це знаю, — ніщо не заглушить тихого співу: крізь стогін фуґи, крізь сміх весни, крізь реґіт грому і плюскіт зливи — я все вчуваю:

— Самотний... самотний...

Навколо люде. Блищать їх очі, тремтять їх голоси... снує срібну нитку розум і золоту — серце, хвиля життя виходить з берегів, шумить і грає — і коли до уст моїх торкається келих веселощів — я чую вже знайомий реквієм душі:

— А ти самотний!...

Я плачу. З мого серця теж ллється струмок в море людського горя. І хоч тепла рука моя простягнена для дружнього стиску там, де його треба, хоч душа моя розкрита для чужого горя, як квітка для роси, а проте... а разом з тим — я чую, встає з глибини десь, як вічне прокляття:

— Ха-ха-ха! Ти все-ж самотний!

І коли навіть біля серця мого беться кохаюче серце, коли дві іскри злучаються в поломінь щастя, коли здається, що сфінкс розгаданий вже — і тоді навіть...

...І тоді навіть чорним клубком котиться в грудях моїх болісний і гордий покрик:

— А я... самотний!...

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

за місяць червень 1922 р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	354.26	142.	100.63
2.	112.80	143.	90.04
3.	50.24	144.	45.88
4.	66.37	145.	37.57
5.	40.91	146.	55.61
6.	28.03	147.	127.83
7.	128.14	148.	11.17
8.	37.34	149.	38.66
9.	45.81	150.	10.05
10.	169.05	151.	38.11
11.	23.13	152.	16.23
12.	109.25	153.	12.45
13.	39.72	154.	44.82
14.	74.92	155.	190.66
15.	23.56	156.	26.67
16.	30.40	157.	60.11
17.	26.53	158.	7.85
18.	107.20	159.	39.69
19.	9.10	160.	74.98
20.	100.86	161.	40.78
21.	20.13	162.	34.77
22.	69.85	163.	35.69
23.	20.96	164.	26.16
24.	83.29	165.	99.57
25.	37.63	166.	21.11
26.	21.03	167.	17.35
27.	49.52	168.	102.37
28.	123.23	169.	26.80
29.	108.24	170.	155.59
30.	40.43	171.	36.88
31.	78.85	172.	42.03
32.	24.87	173.	28.84
33.	25.83	174.	32.32
35.	43.32	175.	72.43
36.	31.16	176.	26.51
37.	20.93	177.	27.79
38.	211.28	178.	10.01
39.	65.33	179.	137.74
40.	21.02	180.	29.74
41.	48.97	181.	95.85
42.	98.22	182.	50.72
43.	16.34	183.	66.18
44.	66.06	184.	6.97
45.	107.16	185.	30.82
46.	25.59	186.	67.85
47.	15.62	187.	38.55
48.	70.15	188.	13.82
49.	6.31	189.	8.98
50.	23.51	190.	14.74
51.	49.79	191.	41.74
52.	17.51	192.	20.37
53.	45.99	193.	118.42
54.	12.46	194.	6.86
55.	31.09	195.	33.11
56.	52.52	196.	31.96
57.	58.83	197.	30.74
58.	44.01	198.	37.94
59.	49.44	199.	17.42
60.	17.03	200.	53.57
61.	61.63	201.	21.34
62.	79.96	202.	17.95
63.	219.29	203.	58.94
64.	38.24	204.	7.98
65.	136.39	205.	13.90
66.	61.69	206.	163.37
67.	66.59	207.	26.17
68.	19.66	208.	16.88
69.	91.61	209.	114.09
70.	197.19	210.	37.07
71.	16.65	211.	56.94
72.	29.79	212.	12.15
73.	29.25	213.	198.78
75.	48.10	214.	22.20
76.	142.61	215.	38.40
77.	47.15	216.	23.04
78.	115.87	217.	159.85
79.	8.00	218.	137.06
80.	23.94	219.	25.62
81.	108.78	220.	81.79
82.	31.20	221.	222.00
83.	36.65	222.	11.39
84.	8.70	223.	102.70
85.	88.27	224.	12.76
86.	79.17	225.	22.75
87.	81.18	226.	17.01
88.	9.72	227.	25.65
89.	14.37	228.	28.57
90.	79.20	229.	141.78
91.	146.78	230.	118.88
92.	16.37	231.	30.95
93.	10.79	232.	23.62
94.	50.77	233.	45.87
95.	48.84	234.	120.11
96.	149.25	235.	71.64
97.	35.14	236.	33.72
98.	113.04	237.	115.00
99.	113.26	238.	19.68
100.	40.15	239.	145.79
101.	41.43	240.	21.43
102.	193.69	241.	45.48
103.	47.09	242.	27.81
104.	129.92	243.	58.53
105.	71.45	244.	27.54
106.	146.73	245.	95.33
107.	39.56	246.	17.21
108.	63.61	247.	148.57
109.	98.93	248.	41.04
110.	21.03	249.	31.60
111.	16.22	250.	10.22
112.	119.27	251.	55.78
113.	64.87	254.	85.97
114.	48.06	255.	53.19
115.	16.70	256.	8.12
116.	15.30	258.	20.66
117.	76.00	259.	98.01
118.	63.10	262.	20.61
119.	21.47	263.	14.60
120.	80.64	270.	184.76
121.	49.63	273.	44.09
122.	11.68	274.	99.24
123.	35.09	276.	233.22
124.	48.61	277.	25.69
125.	19.86	278.	45.15
126.	37.15	282.	66.74
127.	74.44	283.	62.86
128.	32.06	286.	50.73
129.	16.34	288.	80.58
130.	144.55	290.	27.05
131.	21.26	291.	24.93
132.	108.72	292.	101.46
133.	136.51	295.	91.12
134.	21.83	296.	93.63
135.	101.30	300.	226.53
136.	105.38	301.	91.11
137.	69.22	303.	10.87
138.	26.51	308.	86.42
139.	34.78	314.	9.49
140.	42.07	315.	11.07
141.	14.27	316.	154.34

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
317.	50.89	363.	58.90
318.	29.62	364.	63.49
320.	30.65	365.	54.18
321.	39.06	367.	43.59
323.	44.38	369.	67.40
324.	53.45	370.	102.24
326.	90.71	371.	52.85
330.	77.38	373.	41.36
332.	36.47	379.	45.02
336.	75.75	380.	21.14
338.	209.25	381.	13.96
339.	51.75	384.	79.47
341.	53.90	385.	96.36
342.	77.03	388.	82.38
344.	20.64	391.	20.20
347.	29.61	392.	11.96
350.	44.10	393.	21.36
351.	28.80	396.	55.62
354.	36.46	400.	30.52
355.	51.78	401.	22.65
357.	16.96	402.	12.45

Процент від моргечів	243.50
Процент від бондів	1.280.00
Сирітські части по бл. п.:	
І. Козар, від. 384	500.00
П. Ропіцький, в. 185	800.00
Кароль Мотко, в. 44	500.00
Разом	22.223.29

РОЗХІД:

Посмертне по бл. п.:

Михайло Кобза, в. 321	1.000.00
Василь Лях, в. 39	1.000.00
Іван Козар, в. 384	750.00
П. Ропіцький, в. 185	1.000.00
Кароль Матко, в. 44	1.000.00

Запомоги з фонду запомогового:

Гр. Стоякевич, в. 46	50.00
Гр. Лавровський, в. 118	50.00
Максим Сивий, в. 147	50.00
Мих. Богайчук, в. 188	50.00
О. Гойванович, в. 100	50.00
Матвій Шевяк, в. 274	100.00
Ів. Присяжний, в. 7	50.00
Мих. Яцула, в. 7	50.00
Анд. Кудлик, в. 39	75.00
Макс Баглай, в. 75	50.00
Іван Таньчак, в. 223	50.00
Іван Бобак, в. 235	100.00
Іван Смаль, в. 301	50.00

Виплати з фонду сирітського:

Ст. Борецький, в. 53	163.00
Олекса Ананевич, в. 102	500.00
Павло Ропіцький, в. 185	800.00

Розходи адміністраційні:

„Свобода" за орган	2.780.40
Платня гол. уряду	445.00
Видатки канцелярійні	47.70
Видатки в справах репрезентаційних і кошта правні супроти виплати посмертних запомог	79.48
Податок стейту В. Ва.	10.00
Інвентар	37.75
Позички на реальности	2.625.55
Разом	13.013.88

ЗІСТАВЛЕННЄ:

Готівка з кінцем міс. мая	117.220.37
Прихід за червень	22.223.29
Разом	139.443.66
Розхід за червень	13.013.88
Готівка з кінцем міс. червня 1922 остає	126.429.78

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	126.429.78
Моргечі	74.395.53
Бонди	504.499.83
Реальність	19.500.00
Друкарня	36.500.00
Разом	761.325.16

Стан довжний:

Фонд посмертний	435.776.83
„ резервовий	164.169.89
„ адміністрац.	26.162.01
„ запомоговий	14.685.04
„ народний	59.41
„ конвенційний	8.542.27
„ сирітський	111.929.71
Разом	761.325.16

С. Ядловський, гол. предс.
В. Левчик, гол. касієр
Р. Слободян, г. фін. секр.

НОВИЙ РІД ПОДАТКУ.

Міський уряд у Коб, Японія, завів новий рід податку, і несподівано справедливий. Се іменно — податок від службовиків. Родина, що затрудняє в службі одну особу, платить містови 50 центів річного податку; від двох осіб по $1.50 за кожду; від трьох по $4.00 за кожду; від пятьох по $5.50 за кожду; від шістьох по $7.50 за кожду; від сімох і більше по $10.00 за кожду. Скількість осіб у службі свідчить про богатство родини, отже богатший мусить платити більше податку.

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ У. Н. С.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

за місяць червень 1922 р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	13.05	159.	2.93
2.	7.25	160.	11.50
3.	4.75	161.	4.10
4.	2.93	163.	2.25
5.	5.90	165.	5.40
7.	19.15	168.	10.60
8.	2.93	170.	9.70
9.	8.55	174.	2.95
10.	2.03	175.	2.25
14.	1.80	176.	3.15
15.	3.45	177.	1.15
16.	5.18	179.	10.15
18.	10.65	181.	11.93
20.	5.40	182.	3.60
21.	90	183.	4.50
22.	12.65	192.	90
24.	4.35	193.	8.10
25.	3.60	196.	2.50
27.	2.00	198.	2.00
28.	11.95	200.	7.65
29.	6.15	203.	3.15
30.	2.25	204.	2.00
31.	9.68	206.	12.85
34.	3.38	208.	1.35
38.	23.25	209.	8.10
39.	4.28	210.	5.40
40.	1.80	211.	3.60
41.	4.35	213.	18.25
42.	4.95	214.	4.05
43.	90	217.	35.30
44.	11.03	218.	14.85
45.	6.10	220.	10.13
50.	2.70	221.	6.08
51.	1.23	223.	8.10
52.	90	224.	68
53.	4.50	228.	5.65
55.	7.05	229.	4.05
57.	4.95	230.	11.75
58.	3.60	234.	19.00
59.	3.60	237.	9.70
61.	4.30	239.	6.55
62.	6.30	241.	2.50
63.	23.40	242.	1.15
64.	5.00	243.	14.63
65.	8.10	244.	1.35
67.	1.13	245.	8.60
68.	2.25	247.	15.55
70.	13.73	248.	1.15
73.	1.58	250.	2.03
75.	6.20	251.	7.45
76.	7.20	258.	3.25
78.	4.50	259.	7.88
80.	45	262.	1.35
81.	3.40	270.	16.00
82.	2.70	274.	8.10
83.	6.30	276.	33.10
85.	7.45	278.	6.55
87.	10.45	282.	8.55
90.	7.90	283.	5.40
91.	11.75	288.	9.00
94.	4.75	289.	7.45
96.	9.00	292.	4.90
97.	1.80	295.	1.80
98.	3.85	296.	2.70
99.	16.88	300.	10.66
100.	3.63	301.	9.75
102.	16.65	308.	15.80
103.	2.25	314.	90
104.	15.80	316.	6.75
105.	3.60	317.	3.60
106.	2.25	320.	2.48
108.	8.33	321.	4.85
109.	4.05	323.	3.45
110.	1.58	324.	5.40
112.	7.20	326.	11.03
113.	6.98	330.	90
114.	1.80	332.	3.15
116.	2.05	338.	19.35
120.	3.75	341.	1.60
121.	7.05	342.	11.50
123.	2.03	347.	7.50
124.	7.45	350.	2.03
128.	2.70	357.	70
130.	2.10	363.	5.20
131.	1.40	364.	3.15
132.	19.60	365.	4.00
133.	5.85	367.	1.80
135.	1.80	369.	7.90
136.	10.80	370.	6.55
137.	6.05	371.	6.30
142.	6.30	379.	3.38
145.	1.35	380.	2.48
146.	1.80	384.	7.20
147.	18.00	385.	5.75
149.	5.40	388.	5.00
155.	24.30	396.	5.63

Разом 1.263.47

РОЗХІД:

Посмертне по бл. п.:

Андрій Кутний, в. 99	200.00
Стефанія Машталяр, в. 94	11.00
Петро Климишин, в. 5	125.00
Параска Кордияк, в. 155	50.00

Адміністраційні видатки:

Прибори для Молодечого Департаменту	399.80
Платня робітника	125.00
Разом	910.80

ЗІСТАВЛЕННЄ:

Готівка з кінцем мая	7.184.39
Прихід за червень	1.263.47
Разом	8.447.86
Розхід за червень	910.80
Готівка з кінцем міс. червня 1922 остає.	7.537.06

С. Ядловський, гол. пред;
В. Левчик, гол. касієр;
Р. Слободян, г. фін. секр.

ДОПИСІ

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ.

Аматорське представленнє з дня 25. червня.

В неділю, дня 25. червня поставив аматорський кружок під проводом п. Зволинської в українській гали при Стейт ул. драму п. з. „Пімста жидівки". Булоб пересадою сказати, що гра аматорів була досконалою, але як на аматорів-робітників вона була бездоганною. Особливо представлялися добре гуртові і хорові виступи, з якими згадані аматори не повстидалибся виступити в Народнім Домі в Ню Йорку і піддатись критиці „артистів". З роль вивязались особливо добре особи, що відгравали ролі: Рахиль, Петренко, Марія і Одарка. Треба зазначити, що аранжери представлення вивязалися цілковито з завдання подабти про відповідні декорації та інші технічні дрібниці, що дуже рідко можна бачити на аматорських виставах по провінціональних містах.

Щож до публики, то з жалем треба зазначити, що вона не переималась грою аматорів. Однак і під тим зглядом громадяни Перт Амбою перевисшили других, бо принайменше не було на салі крику і що найголовнійше то се, що ніхто не курив.

При сій нагоді треба зазначити, що Перт Амбойська громада є одною з тих, що не сплять. Хоч вона лежить в закутині, а проте вона все відгукнеться на кождий зазив в народній роботі. Перт Амбойчане взяли громадну участь в поході в Ню Йорку, зложили досить поважну суму на Позичку Національної Оборони і на інші народні цілі. Того самого дня перед представленнєм зібрали вони около 40 дол. на українських інвалідів.

Честь Вам громадяне з Перт Амбою за се. Ідіть і на дальше тим самим шляхом на потіху нашої „заплаканої матери" України.

Нюйорський гість.

ТЕЛЯ З ПЯТЬМА НОГАМИ.

В селі Люрієн у Франції втелилося теля з пятьма ногами, дві ноги зпереду а три ззаду. Середня нога з заду є більша від крайних і нею теля ходить, а обі бочні уживає теля лиш тоди, як встає на ноги.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

ВІСТИ З КИЇВА.

В кореспонденції з Києва „Русс-пресс" м. и. доносить:

На вулицях видно часто страшно схудлих, або попухлих з голоду людей — біженців з голодних губерній. Надармо вони звертаються з простягненою рукою; Киянин переходить попри них майже рівнодушно; його теж стріне небавом такаж доля.

Вулиці неосвітлені електрикою за виїмком 2—3 ліхтарень біля театру і на двірци. Доми освітлені дуже слабо і за величезною оплатою. Відчувається великий брак води у водопроводах. В цілім місті курсує тільки 5 до 10 трамваєвих вагонів. Доми мають дуже печальний вид ізза розбитих шиб, закопчених стін, бо комини залізних печей по кімнатах виведені до вікон. На ринку досить багато всякого товару, одначе торговля йде слабо, бо 98 процент людности не має чим платити.

Духовенство відказалося власноручно знимати ризи з ікон і віддавати церковні скарби. Наслідком цього совітська комісія перевела сама що операцію, причім були часті випадки збезчещення святинь і християнських обичаїв.

Наложено новий податок в користь голодуючих в сумі 3 міліонів рублів на голову. Середня платня в державних установах виносить 5 міліонів рублів при ціні хліба 140,000 рублів за фунт.

Кладовища представляють дуже болючий вид. Там все повивертано. Гроби поотвирані, мраморні памятники розбиті, деревляні хрести давно пішли на вагу до складів дерева а вінки на еврейський базар.

Життя студентів дуже важке, бо вони мусять старатися о удержання і учитися серед майже невиносимих обставин. Кромі цього приходиться їм платити великі суми за дозвіл здавати іспити і инші посвідки. До 1. мая мусів кождий студент зложити одноразово 2 міліони рублів. Хто цього не зробив в означенім реченци, мусів заплатити 3 міл. рублів.

КВЕЙКРИ ПОМАГАЮТЬ РОДИНАМ МАЙНЕРІВ

Американські Квейкри, що провадили інтензивну запомогову акцію в европейських державах, почали вже подібну запомогову акцію між найбільш потребуючими родинами в угляних околицях Вест Вірджінії і Пенсилвенії. В сих стейтах отворено вже три головні кватири, які мають покищо нести поміч дітям бідних майнерів. Поміч роздається при співучасти місцевих комітетів і не звертається жадної уваги на страйкові-відносини.